

i selve Sognekirken. Det betragter jeg som et betydeligt Fremskridt, hvoraf jeg venter mig adskilligt i Retning af Vækkelse af det kirkelige Liv. Sagen har dog ogsaa en anden Side. Dette Forslag vil maaske gøre det noget vanskeligere at være Præst end det før har været. Man kan gerne sige, at der herved er ligesom aabnet en Slags fri Konkurrence mellem Præsterne. Der er mange, der mene, at dette Begreb, den fri Konkurrence, slet ikke er paa sin Plads over for aandelige Forhold. Jeg tror imidlertid, at man ved aandeligt Arbejde lige saa lidt kan undvære Ansporing som ved det legemlige Arbejde. Jeg tror, at ogsaa det aandelige Arbejde kan trænge til at blive Genstand for Kappelstrid, skønt jeg indrømmer, at en saadan netop paa det kirkelige Omraade maaske hører mindre hjemme. Men aldeles at udelukke al Konkurrence vil kun føre til, at man synker sammen, at Sløvheden kommer til at hvile over det hele. Vi have sét, hvorledes paa vort Skolevæsens Omraade Kappelstriden mellem de forskellige Skoler har bidraget til, at Skolevæsenet i dette Øjeblik staar tør jeg vel nok sige, paa et temmelig højt Trin. Vore Folkehøjskoler, som særlig have følt Konkurrencen, ere blevne berømte uden for vort Lands Grænser. Jeg tror, at det, at man aabner ogsaa Kirken, saaledes at mere end en enkelt Mand kan komme til at staa paa Prædikestolen, og saaledes, at man kan faa forskellige Røster at høre, vil indvirke paa selve Præsterne. Det kan, som jeg før sagde, være, at det bliver vanskeligere at være Præst under de ny Forhold, men jeg anser det for godt, at unge Mennesker, der uddanne sig til at være Præst, paa Forhaand vide, at de, hvis de ikke have Gaver til at forkynde Ordet, bør holde sig tilbage; de kunne jo være meget hæderlige Medborgere for det. Det er ikke enhver, der har denne Gave til at kunne forkynde Ordet paa rette Maade. Jeg tror, som sagt, at dette Forslag vil bidrage til, at adskillige unge Mennesker betænke sig, inden de gaa ind til Præstegeringen, naar de ikke have den naturlige Gave at kunne udtrykke sig rigtigt, eller naar de ikke forstaa at afpasse Ordet saaledes, at det bliver tilgængeligt for den Menighed, de skulle virke i. Vi have jo i vore Dage i Skolerne et Fag, vi kalde praktisk Færdighed. Vi søge at uddanne Lærerne saaledes, at de faa det rette Greb paa at behandle Børnene. Jeg tror, at der rundt omkring sidder ikke saa faa Præster — de kunne ellers være hæderlige og ret-

skafne Mænd — som mangle den praktiske Færdighed, og at det er Grunden til, at Kirkerne mange Steder staa tomme. Dette Forslag vil imidlertid være et Slags Varsko til alle de unge, der uddanne sig til Præster, det vil bidrage til, at vi til Præster kun faa Folk, som forstaa at bruge Ordet rigtigt. Forleden Dag var der en Taler her, der sammenlignede Præsterne med Tjenere. Jeg har hørt en bekendt Mand sige, at man uden Betænkelighed selv kan kalde sig en Tjener, men det er altid noget andet, at andre kalder en for det. Dette, at andre siger, at man er Tjener, har man ondt ved at finde sig i. Jeg tror heller ikke det er ganske rigtigt at sige det om Præsterne. En anden Taler her — det var det ærede 10de kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) — gik til den modsatte Yderlighed, han sagde, at Præsterne vare at ligne ved Styrmand om Bord paa en Skude. Jeg tror ikke, at Præsterne egentlig egne sig til at være Styrmand. Skulde jeg tillade mig at fortsætte i Billedet, vilde jeg sige: Præsterne ere som Fyrbøderne om Bord paa et Skib. Det, vi forlange af dem, er et varmt Ord. Det er det, det danske Folk frem for alt ønsker. Vi ønske ikke, at vore Præster skulle være videnskabelige og prente paa Prædikestolen. Jeg tror, at vi rundt omkring i Landet, naar vi gaa i Kirke, ønske et varmt Ord, og i den Forstand kan jeg sammenligne Præsterne med Fyrbøder. Jeg kunde som sagt ønske, at dette Lovforslag maatte føre med sig, at Ordet kom til at lyde varmere og inderligere omkring paa vore Prædikestole end nu.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Maa det være mig tilladt at gøre en kort Bemærkning til det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos), der omtalte to Punkter i Lovforslaget. Han mente, at den udvidede Brug af Kirkerne, som her er foreslaaet, vil kunne medføre Konflikter. Det antager jeg ikke, thi det er jo saaledes foreslaaet i Lovforslaget, at Brugen ordnes gennem Regulativer, som Bisperne stadfæste, og jeg vil antage, at der ikke bliver stadfæstet flere Regulativer for Brugen af Kirker i de forskellige Menigheder, end der virkelig kan være rimeligt, naar henses til Tid, Plads og Lejlighed. Og hvad angaar de enkelte Medlemmer af Menigheden, som maatte ønske at benytte Kirken ved en enkelt forekommende Lejlighed, da have de jo kun denne Ret, for saa vidt som Kirken ikke allerede til den Tid skal be-